

РОДНА РАВНОПРАВНОСТ НА СРПСКИМ ЖЕЛЕЗНИЦАМА

РАМЕ УЗ РАМЕ СА МУШКАРЦИМА

● Србија основала Координационо тело за родну равноправност на чијем је челу проф. др Зорана Михајловић

■ ЈЕЛЕНА НИКОЛИЋ ПРЕГЛЕДАЧ КОЛА

Посао прегледача возова 10 година обавља Јелена Николић у Секцији за ТКП Београд. Њено заминање захтева рад по сменама, а како каже велику подршку у обављању посла даје јој породица.

- Када бих могла да бирам шта бих радила, поново бих изабрала ово занимање иако је раније по правилу било намењено само мушкарцима. Стекла сам доста искуства, а колеге ми помажу када је то потребно, истиче Јелена.

■ ЈАСНА КУЈЕВИЋ ГЛАВНИ ДИСПЕЧАР КОМЕРЦИЈАЛНЕ ОПЕРАТИКЕ

Главни диспечар комерцијалне оператике у „Србија Каргу“, Јасна Кујевић на железници ради 24 године. Сматра да је родна равноправност у фирми доведена на један леп ниво, јер у време када је њен отац радио на железници ни једна колегиница није радила у извршним службама.

Председница Владе и министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре проф. др Зорана Михајловић залаже се за промену друштвене свести по питању родне равноправности, што доказује и својим личним примером.

Србија је у октобру 2014. године основала Координационо тело за родну равноправност на чијем је челу подпредседница Владе Србије и министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре проф. др Зорана Михајловић. Свакако је вредно помена да је Србија прва држава ван Европске уније која је у своју статисти-

ку унела индекс родне равноправности што за циљ има побољшање положаја жене.

Министарка Михајловић залаже се за промену свести по питању родне равноправности и сматра да је неравноправност најприсутнија у области запошљавања и новца, јер су жене мање запослене и мање новца примају за послове које раде. Њена порука женама је: **„Немојте да пристајете на ништа мање до пуне равноправности жена и мушкараца“.**

У некада јединственим „Железницама Србије“, а данас у четири компаније железничког сектора које се налазе под

надлежношћу Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, одавно већ на пословима који су некада били мушки сада раде жене.

Све саговорнице сагласне су у једном: веће присуство жена на железници, а посебно на руководећим пословима, омогућиће нови приступ реформама и целокупном пословању. Железнице сагледане из женског угла биле би модерније и пословније, - поручују наше саговорнице, а сигурно је да се са њима слажу и многобројне њихове колегинице које раде у четири компаније железничког сектора у Србији.

АИДА СТОЈКОВИЋ

■ ЈЕЛЕНА ЛАЗАРЕВИЋ ОТПРАВНИЦА ВОЗОВА

Јелена Лазаревић, отправница возова у станици Земун, већ 16 година ради у Секцији за саобраћајне послове Београд, Србија воз.

- Посао отправника возова је доста тежак, поготову за жену јер се ради у турнусу. Овај посао обављам с великом одговорношћу и љубављу. Сарадња са колегама је добра, поштујемо се, испомажемо и једни другима излазимо у сусрет, истиче Јелена.

■ СЛАВИЦА РАДОСАВЉЕВИЋ ШЕФ СТАНИЦЕ

У станици Пожаревац на радном месту шефа је Славица Радосављевић, која овај посао обавља шест година. Иначе на железници ради укупно 21 годину.

- У извршним службама у последње време има више жена, које успешно раде свој посао. Сматрам да су жене одговорне, прецизне и треба да их буде више на пословима који су до скоро обављали само мушкарци, закључује Славица.

■ ИВАНА МАРКОВИЋ КОНДУКТЕР

Ивана Марковић на пословима кондуктера ради пуних 11 година и каже да је веома задовољна и прихваћена од стране колега.

- Нас пет жена ради на овим пословима, а 70 колега нам када затреба увек изађе у сусрет. Посао кондуктера је напоран, али се никада нисам покајала што радим овај посао који је динамичан и занимљив, закључује Ивана, сада радник „Србија Воза“.

■ ЉИЉАНА ЗАРИЋ МАШИНОВОЂА

Већ 20 година посао машиновође обавља Љиљана Зарић, која ради у Секцији за вучу возова Београд у предузећу Србија Карго.

- Многи сматрају да је посао машиновође једноставан и лак, али у реалности је много другачије. То је заминање са максималном концентрацијом и сам улазак у локомотиву захтева да све проблеме које имамо оставимо иза себе. Са колегама сам одувек била у добрим односима и увек гледам да сам равноправна са њима, каже Љиљана.

ПОЧЕТАК

Борба жена за њихов бољи положај у друштву почела је крајем 19-тог, а интензивиранија је почетком 20-тог века када је извојевана победа за политичку и правну равноправност жена. Средином 20-тог века установљен је термин родне равноправности, која подразумева свеобухватну равноправност међу половима, како на политичком, правном тако и на економском и социјалном плану. Од тада па све до данас та борба траје с мањим или већим успехом у зависности од степена друштвеног развоја.